

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De Sanctis Martyribus In Thebaide Passis Sub Diocletiano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

DE SANCTIS MARTYRIBUS

IN THEBAIDE PASSIS SUB DIOCLETIANO.

CIRCITER
AN. GCCL.
V JANUARI.

Horum in sa-
cris fastis me-
moria :

Varia tor-
menta.

Præsertim in
Thebaide.

* Ita editio Jo.
Schalli. at
beati Rhen.
despicatisque.

Cum plurimi sint in Thebaide Ægypti provincia gravissima pro Christi nomine perpassi, quorum non Acta modo, sed et nomina intercidere, omnium simul memoriam consecravit Ecclesia hoc die, quo in Martyrologio ista leguntur : In Ægypto commemoratio plurimorum Sanctorum Martyrum, qui in Thebaide sub persecutione Diocletiani diverso tormentorum genere cæsi sunt. Horum certamina describere dicitur Eusebius libro de Martyribus, si aliud id est opus ab Ecclesiastica historia. In hac lib. 8, cap. 8, eorum conglobate cruciatus narrat, atque ex eo Baronius tom. 2, an. 302, num. 73, et seq. Nicephorus lib. 7, cap. 8. Rufinus lib. 8, cap. 8, ita Eusebium interpretans :

2 Apud Ægyptum innumerabiles alii non inferiori gloria tam viri quam feminae, sed et pueri ac senes, pro fide Domini nostri Jesu Christi præsentem vitam parvi pendentes, futuræ gloriæ beatitudinem quasi-vere. Quidam ex ipsis post verbera, post vincula, post unguas, post flagella, aliosque diversi generis horribiles cruciatus, flammis traditi sunt; alii in mare præcipitati; nonnulli etiam capite cæsi, ita ut sponte cervices suas securibus darent; nonnulli inedia consumpti; alii patibulis affixi, in quibus quidam more perverso capite deorsum presso, et pedibus in sublime sublatis.

3 Apud Thebaida vero omnem narrationem superat agitata crudelitas. Pro unguibus testas fetilium vasorum adhibebant tortores, quibus omne corpus eo usque lacerabant, donec totam carnis eraderent cutem. Mulieres quoque nudas, ita ut ne pudenda quidem contegerentur, arte quadam compositis machinis uno pede in excelsum suspensas, et capite in terram demersas, indignissimo spectaculo expositas, pendere per diem continuum sinebant. Alias sicubi vicina sibi duæ arbores inveniebantur, vi quadam ab utraque inflexis contra se invicem ramis, eisque singulis singulos pedes Martyris obligantes, subitoramos, quos vi inflexerant, relaxabant. Qui cum ad situm suum naturali impetu referrentur, disceptis disseca-

tisque visceribus, avulsa secum membra rapiebant. Et hoc non paucis aliquibus diebus, aut parvo tempore, sed per annos aliquot, quotidie, quando minimum decem, interdum autem et centum in una die viri vel mulieres, sed et parvuli supradictis penarum generibus trucidabantur.

4 Verum et nos ipsi per idem tempus, cum in Ægypti partibus iter ageremus, oculis nostris inspeximus, ut sedenti pro tribunalibus sævissimo Præsidi, offerrentur innumeri fidelium populi, quos ille singulos per ordinem confessos se Christianos, capite plecti jubebat. Cumque hi certatim se et sponte gladio subjecerent, confessione præmissa, ille inhumans et crudelis, nec multitudinis contemplatione, nec virtutis eorum magnanimitate permotus, duci nihilominus omnes et cædi capite jubet. Egrediuntur cuncti pariter ad contiguum moenibus campum, non carnificum nexibus tracti, sed fidei vinculis conligati. Nemo defuit, cum nemo eos servaret : sponte omnes, imo et alter alterum prævenientes, cervices cadentibus objectabant. Defecerunt carnificum manus, et succedentes sibi invicem fatigati sunt : hebetata est acies gladii. Videbam fessos residere carnifices, vires resumere, animos reparare, mutare gladios; diem quoque ipsum non sufficere ad penam. Nullus tamen ex omnibus, ne parvulus quidem infans, deterreri potuit a morte. Sed hoc solum singuli pavescabant, ne forte, dum properum sol vergens clauderet diem, separatus a consortio Martyrum remaneret. Sic confidentia fidei constanter et fortiter cum lætitia et exultatione mortem præsentem, velut æternæ vitæ principia, rapiabant. Denique dum priores quique jugularentur, reliqui non desidiam aut torpori animos indulgebant; sed psallentes, et hymnos Deo canentes, locum quisque sui Martyrii expectabat, ut hæc agentes, etiam extremos spiritus in Dei laudibus exhalarent. O vere mirabilis, et omni veneratione dignus grex ille beatorum, turba virorum fortium, corona splendoris gloriæ Christi!

Spectavit ista
Eusebius.

Mira alacritas.

Præparatio
ad martyrium.

DE S. THEOIDO MARTYRE.

V JANUARI.

S. Theoidum a carnificibus protritum celebrant Græcorum Menæa. Nihil de eo alibi legi.

DE S. DOMNONE MARTYRE BERGOMI.

SUB. MAXI-
MIANO.
V JANUARI.
S. Domno ne-
pos S. Dom-
nonis.

Bergomi xvi Julii S. Domno colitur. Ejus nepos Domno fuit, idemque avitæ heres magnanimitatis et gloriæ, frater S. Eusebiæ Virginis et Martyris, quæ xxix Octobris celebratur. Hunc v Januarii passum ita celebrat Galesinius : Bergomi S. Domnonis Martyris, qui Maximino Imperatore pro Christi fide cruciatibus affectus, demum constantissime palmam Martyrii tulit. Citat Ecclesia Bergomensis monumenta. Ferrarius in Generali catalogo Sanctorum : Bergomi in Gallia Cisalpina S. Domnonis Martyris sub Maximiano. Idem in Catalogo San-

ctorum Italiae vitæ illius compendium refert, traditque ad ejus avique commune sepulchrum Ecclesiam nunc S. Andreæ stare. Domnonis certanem breviter complexus est Joannes Antonius Guarnerius in libro de SS. Bergomensibus, ita scribens :

2 Domno Domneonis nepos avitos mores et disciplinam imitatus, compositis suis rebus, Busebiaque sorore herede instituta, in conspectu Præsidis, quem Maximianus ad inspiciendas res Bergomates miserat, se Christianum esse, præsentis animo professus est : idcirco statim in carcerem conjicitur. Paulo post cum

Acta S. Dom-
nonis.

Ex primis co-
rona.